

predstavniki delodajalcev, strokovnimi inštitucijami ter ministrstvi) in posamezniki. Spodbujena je bila izmenjava mnenj in prvi poskusi priznavanj rezultatov neformalnega in priložnostnega učenja na šolah, ki do sedaj s tem niso imele pozitivnih izkušenj (Kunčič, 2012).

V letu 2008 so konzorciji poklicnih in srednjih strokovnih šol (MUNUS II, KONZORCIJ BIOTEHNIŠKIH ŠOL SLOVENIJE in UNISVET) v svoje projekte, sofinancirane s strani Evropskega socialnega sklada, vključili aktivnost »Priznavanje neformalnih znanj« in oblikovali delovne skupine, ki so v koordinaciji s Centrom RS za poklicno izobraževanje iskale konkretne rešitve pri implementaciji sistema priznavanja neformalno pridobljenega znanja, saj gre za področje, na katerem tudi druge države še nimajo razvitih vseh strokovnih rešitev. Podobne aktivnosti so se odvijale tudi na področju višjega strokovnega izobraževanja (projekt IMPLETUM) in na področju izobraževanja odraslih (projekt UNIP).

V okviru vseh navedenih projektov, ki so zajemali tako redne kot izredne oblike izobraževanja (dijake, študente in odrasle), je bila težnja oblikovati natančnejša merila za priznavanje neformalno pridobljenega znanja, razviti orodja in modele vrednotenja ter priznavanja neformalno pridobljenega znanja, oblikovati dokumentacijo za formalno izpeljavo postopka ter usposobiti izvajalce postopkov. Za kvalitetno izpeljavo postopka in ustrezen končni rezultat je namreč izrednega pomena tudi ustreznost usposobljenost izvajalcev postopka vrednotenja neformalno in priložnostno pridobljenega znanja.

Božič Horvat (2012: 143) pravi, da je delovna skupina v projektu Munus 2 v aktivnosti Priznavanje neformalnih znanj (PNZ) pri pripravi modela priznavanja neformalno pridobljenega znanja želela razviti orodja, s katerimi bi šola na sistematičen in pregleden način posamezniku priznala neformalno pridobljena znanja in spretnosti.

»Nastal je model priznavanja, ki posamezniku omogoča vrednotenje in priznavanje tistih neformalno pridobljenih kompetenc, ki so primerljive s predpisanimi v javno veljavnih izobraževalnih programih. Vzporedno z razvijanjem modela smo odgovorili na številna vprašanja o procesu priznavanja, dokumentaciji v postopku in o zagotavljanju kakovosti postopka, vendar pa nekatere dileme ostajajo nerazrešene.« (Božič Horvat, 2012: 143)

V aktivnosti priznavanje neformalnih znanj v okviru projekta UNISVET so nastala priporočila za kandidate ter svetovalce in ocenjevalce v postopku, ki vsakemu od njih dajejo potrebne ključne informacije in usmeritve. Za potrebe poenotenja izpeljave in spremljave postopka